

hvorvidt det er den rette løsning. Vi er i hvert fald åbne over for at få afdækket de muligheder, der måtte være inden for Den Fri Kriminalforsorg for at give de her tilbud, men igen kan man sige, at det afgørende er, at der bliver tilvejebragt et tilbud. Om det så skal være fra Den Fri Kriminalforsorg eller andre kan selvfølgelig diskuteres, men vi synes, der er brug for at overveje nye muligheder på det her område. Derfor synes vi sådan set, at det er udmærket, at SF's beslutningsforslag giver anledning til, at vi så får undersøgt det nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Elementerne i beslutningsforslaget, der vedrører Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, er vi også positive over for. Det gælder selvfølgelig både spørgsmål om at få nedbragt sagsbehandlingstiden og også de ændringer i værnetingsreglerne, som SF foreslår.

Der er mange elementer samlet set i SF's beslutningsforslag. Det vil jeg ikke rejse kritik mod herfra, men det er vanskeligt lige umiddelbart at sige, at vi så lige tager SF's forslag, som det er her i dag. Men lad os bruge det som springbræt til at få belyst spørgsmålene yderligere under udvalgsarbejdet og så se, hvad der kan bære, når vi får besvaret en lang række spørgsmål fra ministerens side. Men jeg vil godt understrege, at vi deler de intentioner, der ligger bag det beslutningsforslag, som SF altså i dag har fremsat.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for de forskellige sådan relativt pæne ord, der har været om forslaget. Jeg deler faktisk ikke den opfattelse, som justitsministeren og hr. Karsten Nonbo har af, at det går godt.

For det første ved vi jo, at man ikke kan få bistand til psykologhjælp, før sagen er taget op i Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, og at man sådan har accepteret, at der her for det første er en sag, der er omfattet af Nævnets kompetence, og at det for det andet er en sag, hvor det er nødvendigt med psykologhjælp. Det er først på det tidspunkt, man kan få udbetalt pengene.

Det, vi jo også ved, er, at det jo ofte er unge mennesker, der ofte udsættes for vold, og unge mennesker er karakteristiske ved, at de meget ofte ikke har ret mange penge. Det betyder så, at de skal omkring den almindelige sygesikring,

og der ved vi også, at den konstruktion, der er lavet i amterne med hensyn til psykologhjælp, er, at hvis man bliver slået ned først på året, så er der penge til støtte i amterne, men sidst på året er der ikke nogen penge tilbage.

Det betyder rent faktisk, at der godt kan gå en rum tid. Det er for nogen, der bliver udsat for den der fuldstændig uforståelige og overraskende vold, simpelt hen den periode, hvor de så i virkeligheden udvikler sig i en dårligere retning i stedet for i den gode retning som følge af at kunne få snakket tingene igennem og få den umiddelbare krisehjælp. Det synes vi ikke at man tager tilstrækkelig alvorligt her i Folketinget.

Den anden argumentation for at afvise det her forslag er, at sundhedsmyndighederne hjælper, bistandsadvokaten hjælper, kommunerne hjælper, og jeg skal komme efter dig. Der er simpelt hen bare så mange mennesker, der så søde at hjælpe. Problemet er bare det, at man har fået vendt op og ned på sin egen tilværelse, og man står i en situation, hvor man virkelig oplever, at man er totalt uskyldig, man var bare på det forkerte sted på det forkerte tidspunkt.

Kl. 18.45

Så går man til kommunen, og så siger kommunen: Vi har altså virkelig lavet vores revalideringsregler om nu. Der er ikke nogen mulighed for at få revalidering. Der er ikke nogen mulighed for at blive omskoleet, for du kan bare tage dig lidt sammen osv. Kommunerne er presset økonomisk, og man har ikke nogen, der går ind og siger: Nu skal du bare lige høre, reglerne er sådan her.

Så siger ministeren, at sundhedsmyndighederne og praktiserende læger også har en forpligtelse til at vejlede. Problemet er bare, at det ikke sker. Nu har vi fået indrettet centrene for voldtægtsofre, og det er mit indtryk, at de fungerer godt. De har fået opbygget en ekspertise og fået en viden om, hvordan man skal foretage en konkret rådgivning, således at den pågældende kvinde kommer videre og ud af den her forfærdelige situation.

Men de andre, de unge mænd, der er foran det forkerte værtshus, er der ikke nogen til at samle op. Vi har ikke udviklet denne her ekspertise. Det, vi jo så ved, er, at når man står i en situation, hvor man ikke kan komme i gang med sit studium igen, eller man har mistet sin læreplads, og hvor alting er meget forvirrende for én, så er der bare ikke nogen, der påtager sig arbejdsopgaven at være tovholder, at være den